

Jazz met een verhaal: Playboy

Onze persoonlijke voorkeur ging uit naar het nummer Playboy. Allereerst naar het verhaal dat de gast-speler, saxofonist en componist Michael Moore, vertelde voorafgaand aan de uitvoering van dat door hem geschreven stuk. Het handelde over de puissant rijke eigenaar van hotel Copacabana in Rio de Janeiro, die in de jaren vijftig nogal gesteld was op de jonge sterren onder de actrices. Hij vloog ze in vanuit de hele wereld. Dan kwam hij weer naar Los Angeles om wat beroemdheden op te pikken, om in Rio een week met ze te feesten.

Een kennis had Moore net het bloemrijke verhaal verteld, als we het hier goed reproduceren, toen ze de kleine man zagen lopen, ook in LA. Hij was 85, al dertig jaar blut en aan lager wal, maar toch nog met twee bodyguards aan zijn zijde. We hadden een beeld.

En toen kwam dat stuk, en bleek onze fantasie aan het barretje van het Parool Theater daar precies op te passen.

Na de nogal rustige jazz waarmee het optreden toch wat kabbelend was begonnen, kwam hier de schwung in alweer de zesde Jazz in de Steegavond van Dig d'Diz – met Jan Menu op die grote baritonsax, Maarten van der Grinten op gitaar en Jan Voogd trekkend aan zijn contrabas.

Die vaart bleef er wel in, vanaf toen, ook tijdens de plotseling geïmproviseerde kerstmedley – die de opnamemaker van de NTR-radio nog voor een probleempje kan stellen, aangezien de band pas na de jaarwisseling zal worden uitgezonden. Knippen maar. Daarna blijft nog voldoende over.

PAUL VUGTS

parool theater